

Knihu tuto nutno každého výmlatního dne uzavřítí.

Povinnost vésti výmlatní knihu, jakož i oznámiti výmlat, přísluší každé nejnížší hospodářské jednotce velkostatku, která se spravuje jednotně (dvoru).

§ 6.

Množství vymláčené na základě téhož výmlatního výkazu, dlužno hlásiti úřadům nejpozději v pondělí onoho kalendářového týdne, který následuje bezprostředně po týdnu, kdy výmlat byl oznámen. Hlášení musí se státi písemně s přesným vyplněním příslušných rubrik 7—11 nebo ústně. Činí-li se hlášení ústně, budiž současně předložen úřadem vrácený, potvrzený výkaz (§ 3 tohoto nařízení). Činí-li se oznámení písemně, budiž použito výmlatního výkazu vzor A. Neměl-li by hlášením povinný v pondělí dosud zpět výmlatní výkaz o hlášení učiněném v minulém týdnu, budiž písemně ohlášení učiněno bez formuláře a odůvodněno, proč formuláře nebylo použito. Při ústním hlášení budiž tato okolnost úřadu ohlášena.

§ 7.

Osoby, dle § 1. tohoto nařízení hlášením povinné mají 1. září 1919 ohlásiti úřadu, zda a kolik obilí z nové sklizně už do této doby vymlátily. V každém případě budiž učiněno ohlášení, i kdyby mlácono nebylo.

Do této doby vymláčená množství buďtež do výmlatního výkazu vzor A a do výmlatní knihy vzor B tohoto nařízení zapsána jakožto první položka.

§ 8.

Úřad a státní obilní ústav jsou oprávněny za účelem dozoru nad výmlatem v podnicích, zásobárnách a v jiných místnostech majitelů hospodářství konati svými zmocněnci kdykoliv prohlídku a nahlížení v záznamy hospodářské a obchodní.

Zmocněncům úředním a státního obilního ústavu budiž dovolen přístup do místností těchto a buďtež jim, žádají-li toho, dána veškerá vysvětlení, jichž jest třeba.

§ 9.

Blížejší predpisy, snad ještě potřebné, vydá úřad.